A°. 1842. | N°. 82.

DONDERDAG, | 13 OCTOBER.

JE MAINTIENDRAI.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 10 October 1842.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben geadresseerd, om *Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1. J. G. WUNSCHE, Hoofd-Voorstander der *Evangelische Broeder-Gemeente*, voor den Slaaf *Abraham Felix*; in eigendom aankomende C. KERSTEN & Co. en de Slaven *Venus*, *Hendrik Jan* en *Finetta*, bekend ten name van het Missions Etablissement der *Evangelische Broeder-Gemeente*; — en
2. WOLFF BENJAMINS, als Straatvoogd over- en voor de Slavin *Marye* afkomstig van den Boedel wijlen de Weduwe MONSANTO FILS.

Zoo worden al degenen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie te hebben, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; na verloop van welken termijn, de verzochte *Brieven van Manumissie* zullen worden verleend.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements Secretarij.

De Commissie tot Taxatie van Huurwaarde van de Huizen en Gebouwen aan *Paramaribo*, en derzelver omtrek, maakt bekend, dat zij hare werkzaamheden in Wijk *I a E*, te beginnen met No. 142, zal voortzetten op HEDEN, des voormiddags ten *zeven* uren.

Paramaribo, den 13 October 1842.

De Scriba bij de Commissie voornoemd,
A. P. TIRION.

ADVERTENTIEN.

(31451) De Exploicteur bij het Geregtshof te SURINAME, *belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 14den October 1842, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Den Slaaf *Jan*; aankomende F. J. STUGER, voor den Vrijdom.

Den Slaaf *David Nathan*, bekend staande onder Straatvoogdij van J. C. HEIJMANS.

De Slaven, met namen: *Arnold* en *Wilhelmina*, bekend staande ten name van A. J. GEILEN, voor den Vrijdom.

De Slaven, met namen: *Marie*, *Truitje*, *Christian*, *Fredrik*, *Abraham*, *Albertina*, *Karolina*, *Doortje*, *Henry* en *Wilhelmina*; aankomende den Boedel DORIE van KAMMEL.

Paramaribo, den 8 October 1842.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(31453) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 14den October 1842, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, staande en gelegen aan de *Bugenstraat*, La D. No. 104; aankomende V. W. NIEHENKE.

Paramaribo, den 8 October 1842.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

De ondergeteekende vindt zich verpligt, de

Loterij van GOUD- en ZILVERGOED,

uit te stellen tot den 20sten dezer, des avonds om 7 uren, ten huize van den Heer J. EMANUELS, en verzoekt vriendelijk, aan zijne Begunstigers, om op de *eerste* aanmaning, hunne LOTEN te voldoen. (31307)

Paramaribo, den 5 October 1842.

E. S. SNOEK.

*** * Vendu: ***

HEDEN MORGEN, ten Pakhuize van de Heeren BOYD MAC DONALD & Co. (31454)

(29756) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal *MORGEN* om *negen* uren, verkoopen:

PROVISIEN, STUKGOEDEREN, WANE- en KOPIE PLANKEN, enz. enz.

Nieuwstijdingen.

(Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 28 Augustus 1842.)

FRANKRIJK.

PARIJS, 14 Augustus.

Zie hier eenige nadere bijzonderheden nopens de begrafenisplegtigheid van den HERTOG VAN ORLEANS:

Op den 3den dezer, ten 9 ure werden de kerkdeuren geopend voor de genoodigden en voor de groote deputatien van alle staats-ligchamen. In de zij-ruimten, aan weerszijden van den katafalk, waren amphitheatersgewijze zitplaatsen voor de leden van de kamer der pairs en voor die van de kamer der gedeputeerden aangebragt. Regts, bij den katafalk en tusschen de zij-ruimten, zaten de ministers, de leden van het korps diplomatiek, de raad van state, het instituut, de kommissie van openbaar onderwijs, het municipale korps, de staf der nationale garde, terwijl deputatien van al de legioenen zich regts tot onder in het schip uitstrekten. Links van de katafalk zaten de maarschalken en admiralen, het hof der rekeningen, het Koninklijke en andere geregtshoven, de regtbank van koophandel, de bank en vervolgens de staven van het leger en de marine en deputatien der korpsen en der militaire scholen.

Aan weerszijden van het schip waren amphitheatersgewijze zitplaatsen opgerigt, die, even als de gaanderijen boven dezelve, opgevuld waren met eene ontelbare menigte van personen in diep rouwgewaad. De gansche kerk, en vooral de katafalk, die vlak in het midden derzelve stond, waren schitterend verlicht en leverden het indrukwekkendste schouwspel op. Ten 11 ure kondigden een salvo van 21 kanonschoten en het gelui der klokken de aankomst van HH. KK. HH. den hertog van Nemours, den prins van Joinville, den hertog van Aumale en den hertog van Montpensier met de officieren van hunne huizen en van het huis des konings. De aartsbisschop van Parijs, aan de spits der geestelijkheid, ontving de prinsen onder den ingang der kerk, en dadelijk daarop begon de plegtigheid. Het De Profundis werd in het koor achter den katafalk in faux bourdon gezongen. De lijkmis werd in gewone kerkgezang door de stemmen eener talrijke geestelijkheid uitgevoerd. Gedurende de dienst bleven de prinsen, gehuld in rouwmantels en voor de treden van den katafalk nedergeknield. Op zijde van den katafalk knielden de priesters, terwijl de officieren van dienst rondom den katafalk stonden. Achter HH. KK. HH. stonden de adjudanten des konings en der prinsen en de officieren hunner huizen geschaard.

Het geschut, alsmede de klok van het koor, verkondigden naar buiten het oogenblik der verheffing en der meeste andere plegtige momenten der dienst. Hetzelfde deed dit alsdan mede aan de troepen, die aan de toegangen tot de kerk geschaard stonden, en aan de bevolking die, rondom de heilige plaats vergaderd, aan de binnen derzelve gevierd wordende dienst scheen deel te nemen. Een tweede salvo van het geschut, het gelui der klokken en het geroffel der trommels kondigden de absolutie aan. Vier bisschoppen beklommen achtervolgens de treden, welke tot voetstuk van den katafalk strekten, en spraken, bijgestaan door de vikarissen-generaal, de absolutie uit. De aartsbisschop van Parijs beklom, toen op zijne beurt, die treden, ten einde plegtig dezelfde ceremonie te volbrengen; daarna ging hij, ter halver wege de treden weder af en plaatste zich aan de regterzijde omringd door zijne assistenten, en met het wijwater in de hand. Daarop gingen achtervolgens met langzamen en bedaarden tred de vier prinsen naar boven om het wijwater uit handen van den aartsbisschop te ontvangen en op de lijkkist van hunnen beminden broeder te sprenkelen. Na hen werd dezelfde pligt vervuld: door den maarschalk Hertog van Dalmatie, als maarschalk en als raadspresident; den heer Laffitte als vertegenwoordigende de kamer der gedeputeerden; en den graaf d'Appony, vertegenwoordigende het korps diplomatiek. De vier prinsen werden daarna, te midden der ontroering van alle aanwezigen, door den aartsbisschop en de geestelijkheid met hetzelfde ceremonieel als bij hunne aankomst uitgeleid.

Deze plegtigheid, de laatste waartoe de zoo wreede als onverwachte dood van den Hertog van Orleans heeft aanleiding gegeven, zal, even als de overbrenging van 's prinsen stoffelijk overschot, diepe her-

inneringen in aller harten achterlaten, want bezwaarlijk kan men zich een indrukwekkender, ernstiger en tevens voldoender schouwspel denken, dan deze lijkdienst, in tegenwoordigheid van al de groote ligchamen des Staats, en van de broeders van den doorluchtigen overledene, gevierd met al die godsdienstige pracht, waarmede onze godsdienst eene koninklijke lijkbaar op den dag der ter aarde bestelling omringt.

De uitnoodigingen waren talrijk en niemand heeft onbeantwoord gelaten dit beroep op sympathiën, welke op eene zoo edele wijze geregtvaardigd werden. De deputatien waren voltallig en onder die zwarte gewelven, schitterende van borduurwerk en van licht, deed die vereeniging van al deze uniformen, van al die onderscheidene kostumen, een wonderdadig effekt.

De mis in faux-bourdon uitgevoerd door een groot aantal artistes, onder de leiding van den heer Danjou, was bewonderenswaardig in al hare deelen.

Het laatste vaarwel der aanwezigen aan de lijkbaar der prinsen was roerend en plegtig. Velen konden zich niet dan met moeite verwijderen van dit monument, hetwelk nog voor eenige uren het overschot bevatte van eenen man, die zoo goed en zoo edel was geweest en voor wien in de toekomst schitterende en gelukkige dagen weggelegd schenen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 10 Augustus.

In sommige cirkels alhier verhaalt men, dat, volgens de jongste tijdingen uit Petersburg, het toch nu niet als zoo onwaarschijnlijk voorkomt, dat Z. M. keizer Nicolaas de Pruisische groote wapenoefeningen aan den Rijn zal bijwonen, en dan ook zich naar 's Gravenhage zal begeven. Een bepaald besluit schijnt intusschen desweg: nog niet te zijn genomen.

— Z. K. H. de kroonprins, welke dezer dagen naar de badplaats Norderney is vertrokken, heeft voor zijn vertrek de gelukwenschen van onderscheidene autoriteiten, ter zake van hoogstdeszelfs, eindelijk officieel bekendgemaakte verloving, ontvangen. Naar men verneemt, heeft ook de regering dezer hoofdstad tot dat einde gehoor bij Z. K. H. gevraagd, maar is aan dezelve te kennen gegeven, dat de prins haar niet bij zich zoude toelaten. Deze weigering heeft denkelijk haren grond in de vroeger gebleken oneenigheid tusschen het stedelijk bestuur in de koninklijke regering, betreffende de staatkundige aangelegenheid des lands.

— Twee Tartaren zijn in deze week van Bagdad hier aangekomen, met berigt, omtrent eene ernstige botsing, welke tusschen de Turken en Perzen, aan de perzische grenzen van dat paschalik, heeft plaats gehad. De aanleiding daartoe was eene kleine grensstreek, waarop de beide regeringen aanspraak maakten. Volgens depeches, die de eerste Tartaar van den bassa van Bagdad, Riza-ali, aanbragt, zoude n de Perzen, bij het gevecht, geslagen en uiteengedreven zijn. De latere tijding verbeterde echter deze dwaling, en men heeft nu vernomen, dat de turksche troepen, na een zwaar verlies geleden te hebben genoodzaakt zijn geweest, het betwiste grondgebied te ontruimen, en zich van de grenzen terug te trekken. Deze berigten hebben eene groote verslagenheid te weeg gebragt, en Sarim effendi heeft den perzischen zaakgelastigde tot eene bijeenkomst uitgenoodigd, waarin de reis effendi ophelderingen verlangd heeft. Vermits echter de perzische vertegenwoordiger zelf geen berigt uit Teheran ontvangen had, heeft hij geene ophelderingen kunnen geven. De Porte heeft nu terstond aan den seraskier in Beyrut bevel gegeven, om al de troepen, die in Syrie slechts eenigermate gemist kunnen worden, naar Bagdad te zenden, en tot het spoedig overbrengen van dezelve eene flotille op den Euphraat uitterusten. De perzische gezant heeft, zoodra hij dit vernam, eene conferentie met den heer v. Titoff, den russischen zaakgelastigde) gehad, en vervolgens met den heer Stratford Canning. Daarna heeft hij de noodige toebereidselen tot zijn vertrek gemaakt, voor het geval, dat hij niet langer mogt kunnen blijven. Deze nieuwe verwikkeling heeft bij de Oosterlingen een ongemeen lieven indruk gemaakt, nademaal de handelsbetrekkingen met Perzie, sedert het verkeer door de stoombootvaart op Trebizonde, zoo gemakkelijk zijn geworden; in gewigt zijn toegenomen, en derhalve zich hier vele Perzen bevinden, welker vreedzaam bestaan door de dreigende houding der Porte in gevaar gebragt wordt. In het Serail en bij het ministerie heerscht groote onrust en onzekerheid, omtrent Riza-ali-bassa zelven, dewelke, welligt de magtigste satraap des Rijks, door zijn ondernemenden geest en zijne onverschrokkenheid reeds vroeger bezorgdheid heeft ingeboezemd, en zich, ook onder Schah oud, door zijne eerzuchtige gezindheid heeft doen opmerken. Men weet niet, of de Porte misschien op nieuw grond heeft, om wegens den inval der Perzen weder achterdocht jegens hem te koesteren, dan wel, of alleen de aangeduide omstandigheden den vroegen argwaan weder hebben opgewekt.

» De onlusten in het paschalik van Scodra en de inval der Montenegrijnen, alsmede die in Wallachije, Servie en Moldavie heerschende spanning, hebben de Turken bevestigd in hunne meening, dat de genoemde landen, volgens een gemeenschappelijk beraamd plan, het er op toeleggen, om zich tegen de bestaande orde van zaken te verzetten. Daarom schijnt men ook ten dezen met de meest mogelijke veerkracht te werk te willen gaan. Verscheidene corpsen zijn gelast, zich deels naar Widdin op marsch te begeven. Door de op deze twee punten te vereenigen troepen hoopt men het noorden in toom te zullen houden.

» De geschillen met Rusland, betrekkelijk den hospodar van Wallachije en deszelfs Boiaren, alsmede omtrent het inwendig bestuur des lands, geven de Porte bij voortduring veel bezorgdheid, naardien zij gelooft, dat Rusland die landen geheel russisch wil maken. Ook hierover heeft de reis effendi dezer dagen met den russischen zaakgelastigde gehandeld. De Porte schijnt den noordschen beschermer der Donau-landen wel een op verdragen gegronden invloed op de staatkundige betrekkingen, maar geenszins op de administratieve aangelegenheden van die landen te willen toestaan; terwijl Rusland zijn regt van tusschenkomst op geheel het gebied wil doen gelden. — Ten aanzien van Griekenland laat men de Porte, voor het oogenblik, in rust, want zoowel de Engelsche, als de Grieksche gezant, wacht op nieuwe instructien.

Mengelingen.

DE DUELLERENDE SCHELMEN.

Een welgekleed jongeling, eene nauwe straat van eene der Parijsche voorsteden moetende passeren, werd twee lieden gewaar, die, op eenigen afstand van elkander gaande, wederzijds zeer gramstorig schenen te zijn. De scheldwoorden en verwijten, die zij elkander onophoudelijk te gemoet voerden, vuurden hunne drift nog meer aan, zoo dat zij eensklaps bleven staan, den degen trokken en hevig toestieten. De jongeling was genoodzaakt, om aanschouwer van dit tweegevecht te zijn, maar hij had den tijd niet, om onverduldig te worden! De driftigste van de twee, zich te veel bloot gevende, ontving eenen hevigen steek en viel, zich in zijn bloed wentelende, neder. De overwinnaar nam aanstonds de vlugt. De straat, waar deze twee helden elkander aangetast hadden, was aan beide zijden slechts met eenen langen muur voorzien, zoo dat de gekwetste, zonder hulp, zou hebben kunnen sterven. Over zijn droevig en ongelukkig noodlot bewogen, naderde de jongeling hem op eene menschlievende wijze. » Ach, mijn Heer!" dus sprak hem de ongelukkige met eene zwakke stem aan: » breng mij, om Gods wil! bij den naasten Chirurgijn; ik gevoel, dat ik geen uur meer zal leven." De brave jongeling nam hem oogenblikkelijk onder den arm, en ondersteunde hem zoo veel mogelijk in het gaan. » Wat ben ik u verpligt!" riep de gekwetste uit: » ik vermoed, dat de ongelukkige, die oorzaak van mijnen dood zal zijn, een gaauwdief is. Vertrouw die lieden niet; zij zoeken twist, met hem, die hun aanstaat, men wil hun het hoofd bieden, en men valt, dewijl zij van hunnen stoot zeker zijn." Terwijl de gewonde nog op deze wijze sprak, zag zijn ondersteuner op eenigen afstand den naam van eenen Chirurgijn, met groote letters boven eene deur geschreven. Hij vond goed in dit huis te gaan. Eene soort van scheerjongen bragt hem en zijnen gewonden in eene groote morsige kamer alwaar hij zeer verwonderd was, den kampvechter, die zijne dapperheid aan dien dag gelegd had, en nog verscheidene andere personen, te vinden. Nu verzamelde eensklaps de gekwetste zijne krachten, en, terwijl hij van onder zijnen overrok eene blaas, waarin nog een weinig bloed was, voor den dag haalde, riep hij uit: » Er is niets meer noodig! de onnoozele hals is in onze magt; nu kan men het Chirurgijns bordje wel van boven de deur afnemen." Op deze woorden omsingelde men den armen jongeling, dwong hem om goedwillig zijne geldbeurs, zijn horlogie, zijne gespen enz. over te geven en, daar hij tegenstand wilde bieden, zette men hem allen te gelijk den degen op de borst zoo dat de liefde voor zijn leven hem bewoog, zich geheel en al te laten berooven. De doorslepene dieven vreezende, dat de jongeling het huis zou onthouden, hielden hem tot laat in den nacht bij zich, bonden hem toen de oogen digt, en deed hem door twee hunner verscheidene straten omleiden, waarna zij hem den blinddoek afdeden en hem zeiden, dat, zoo hij mogte roepen, of achter zich omzien, hij een man des doods ware. Men kan zich ligtelijk verbeelden, dat de jongeling op niets anders dacht, dan zich op de spoedigste wijze van zulk een gezelschap te verwijderen.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd Kofschip Hillegonda Ida, Kapt. H. A. Hendriks. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd driemast Galjootschip Concordia, Kapt. J. H. Witt. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Aurora, Kapt. A. W. Eickelberg. — Adres bij C. J. Leijsner.

Het gekoperd Galjootschip Paramaribo, Kapt. J. C. Töpper. — Adres bij L. D. J. van Bommel. SLUIT 18 OCTOBER.

Het gekoperd tweedeks Brikschip Heppens, Kapt. G. D. Swart. — Adres bij Gebroeders Reelfs.

Het nieuw gekoperd tweedeks Fregatschip Jacoba Maurina, Kapt. G. van Medevoort. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Christina, Kapt. W. C. Ran. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het Nederlandsch Kofschip Harlingen, Kapt. J. J. Dijk. — Adres bij M. Abrahams.

Het gekoperd Kofschip Concordia, Kapt. B. J. Wijgers. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Suriname, Kapt. R. van der Meij. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd Galjootschip West-Indien, Kapt. J. J. Boon. — Adres bij Geb. Reijns.

Het gekoperd tweedeks Barkschip de Goede Vrede, Kapt. C. Zaal. — Adres bij H. Degenhard.

GEDRUKT BIJ DE ERVEN J. BRINK.